

РЕШЕНИЕ

№ 3006

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2572** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 46а от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба от П. Х. Намек, гражданин на Република И. срещу заповед № УРИ 6865ОЧ-9/20.02.2020 г. на началника на ГПУ Е. в РДГП – Е. в главна дирекция „Гранична полиция“, с която е наредено принудителното настаняване на П. Х. Намек в специален дом за временно настаняване на чужденци.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена в противоречие с материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. С изложени в жалбата мотиви жалбоподателят прави искане за постановяване на решение, с което да бъде отменен обжалвания административен акт.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед № УРИ 6865ОЧ-8/20.02.2020 г. на П. Х. Намек е наложена принудителна административна мярка връщане на основание чл. 41, т. 1 от Закона за чужденците в Република България (чужденецът не може да установи влизането си в страната по законоустановения ред). Със заповед № № УРИ6865ОЧ-9/20.02.2020 г. на началника на ГПУ Е. в РДГП – Е. в главна дирекция „Гранична полиция“ е наредено принудителното настаняване на П. Х. Намек в специален дом за временно

настаняване на чужденци. Заповедта е издадена и при съобразяване на обстоятелствата, съдържащи се в докладна записка ег. № 6865р-3413/20.02.2020 г., като в същото е посочено, че на 20.02.2020 г. около 00:30 ч. на ГКПП Л. за влизане в страната пристига турски автобус марка К. с турски ДКН 59А614, като същият е управляван от турски гражданин. При проверката с рентген са открити 5 лица без документи за самоличност в специално пригоден тайник, като същите са посочили, че са граждани на Република И., като едно от лицата е П. Х. Намек, [дата на раждане] Докладната записка съдържа предложение на лицата да бъде наложена принудителна административна мярка връщане на основание чл. 41, т. 1 от Закона за чужденците в Република България. При съобразяване на тези обстоятелства е направено предложение лицето да бъде настанено в специален дом за временно настаняване на чужденци. Като основание за издаване на заповедта е посочена издадената заповед за връщане до страна на произход, както и обстоятелството, че е налице опасност лицето да се укрие, както и неустановената самоличност.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК и е допустима. Жалбата е подадена и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Съгласно чл. 46а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в 14-дневен срок от фактическото настаняване по реда на АПК. Съгласно чл. 46а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България заповедите за налагане на принудителни административни мерки могат да се обжалват при условията и по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Като прецени доказателствата по делото и обсъди основанията, посочени от жалбоподателя, както и извърши служебна проверка за валидността и законосъобразността на оспорения административен акт в съответствие с чл. 168 от АПК, съдът намира обжалваната заповед за принудително настаняване на чужденца в специален дом за временно настаняване на чужденци за незаконосъобразна, а жалбата за основателна.

Като съобрази направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № УРИ 6865ОЧ-9/20.02.2020 г. на началника на ГПУ Е. в РДГП – Е. в главна дирекция „Гранична полиция“, с която е наредено принудителното настаняване на П. Х. Намек в специален дом за временно настаняване на чужденци, като незаконосъобразна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

